

„Skanerborg og Omegns Sparekasse“; men jeg troer, at denne Forskiel er saa ringe, at den kan oversees. Jeg skal altsaa, efter hvad jeg har bemærket ved første Behandling, ikke modsætte mig, at disse Kasser endnu optages, skjøndt jeg ikke kan negte, at det er særdeles paa-faldende, at ikke engang Sagens Indbringelse for Rigsdagen har været tilstrækkeligt Varsel for Vedkommende om at melde sig, da man dog skulde troe, at de, der staae i Spidsen for en Sparekasse, ere Forretningsfolk. — Om de andre Endringsforslag er jeg derimod nødsaget til at udtale mig noget udførligere. Det Forslag, der omhandler Aktier, angaaer, som den ærede sidste Taler rigtigt bemærkede, egentlig kun et fiskalt Spørgsmaal, og er saaledes kun af ringe Betydning; men det forekommer mig at være i høi Grad principstridigt at opretholde den Begunstigelse, det tilsigter at give. Paa en Tid, da Instituter som de paaagjældende ikke fandtes her i Landet, kunde det forstaaes, at man søgte at fremelsse dem ved at give Frihed til at udstede Aktier paa ustemplet Papir, men for de nu bestaaende Instituter har denne Frihed ikke mere nogen Betydning. Den ærede Forslagsstiller, der før havde Ordet (Alberti), udtalte sig, som om Aktier vare et af de Midler, hvorved saadanne Bankinstituter virkede, men det er jo slet ikke Tilfældet. Deres nuværende Aktier paa ustemplet Papir ere naturligviis ligesaa ghyldige herefter som hidtil, og Bestemmelsen faaer kun Betydning for dem i det lidet sandsynlige Tilfælde, at de vilde forøge deres Grundkapital ved Udstedelsen af nye Aktier; men den kan faae Betydning, hvis der skulde opstaae nye Instituter ved Siden af de bestaaende. Men efter min Mening er der dog for Tiden et tilstrækkeligt Antal Bankinstituter, idet jeg ikke anseer det for ønskeligt, at der kommer for mange af denne Slags; de allerede bestaaende ere fuldkommen istand til at optage den Kapital, der er disponibel til saadan Anvendelse, samt til at fyldestgjøre de Drav, der med Hensyn til Omsetningen stilles til dem, og jeg troer, at saadanne enkelte større Instituter, der disponere over større Kapitaler, virke bedre end mange smaa. Derfor bortfalder al Grund til at give denne særegne Begunstigelse for at fremkalde et større Antal af

slige Instituter, og det er klart, at Udstedelsen af Aktier ikke i og for sig har det Mindste med Omsetningen at gjøre; det er en ganske simpel Maade, hvorpaa man kan anbringe sine Penge, Aktier staae i Klasse med hvilket som helst andet Pengepapir, og vil man overhovedet gennem Stempelpapir have en Afgift paa saadanne Forhold, hører dette ganske naturligt og væsentligt herhen. Jeg skal tillade mig een Gang for alle at bemærke, at vi jo ikke staae her for i Frihedens Navn at bekæmpe Stempelpapiret; det kan siges, at man helst var fri for al Stempelpligt, men naar denne Skat nu engang hviler paa Omsetningen, maa der være en gennemgaaende Tanke deri, og det forekommer mig da, at der ikke er nogen Grund til at opretholde denne Begunstigelse. Jeg skal saaledes anbefale at forlæste Endringsforslaget under Nr. 1, idet jeg dog skal bemærke, at Sagen er af saa ringe Betydning for Statskassen, at det forsaavidt hverken gjør fra eller til, enten man vedtager det eller forlæster det; men efter den Tankegang, der gaaer igjennem hele Stempelpapirsanordningen, vilde det være en stor Inkonsekvens at opretholde Stempelfrihed for et saadant Pengepapir, som kun er et Gjælds-brev, der udstedes for en Kapital, som Vedkommende naturligviis ikke giver hen uden for paa den Maade at frugtbargjøre den, og for at udbringe en større Rente af den, end han ellers under almindelige Forhold vilde kunne faae. — Hvad det under Nr. 2 opførte Forslag angaaer, maa jeg paa det Bestemteste modsige den sidste ærede Taler, naar han sagde, at Vedtagelsen af det kun var en Opretholdelse af en Begunstigelse, hvoraf de Vedkommende nu ere i Besiddelse; dette kan kun siges at være Tilfældet, dersom den ærede sidste Taler gjør det Samme gjældende — hvad han dog sikkert ikke vil — som den ærede Taler, der først udtalte sig om dette Punkt (Alberti), nemlig at de ere i Besiddelse deraf, det være sig med Rette eller med Urette. Nei, det, man er i Besiddelse af med Urette, er man ikke i Besiddelse af. Det er mig naturligviis ligesaavel bekendt som Andre, at der har cirkuleret Anviisninger med Transport paa ustemplet Papir, men det skal ikke kunne modsiges, at det var i Modstrid med den gjældende Lovgivning,